

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 44/18
Luxemburg, 12 aprilie 2018

Concluziile avocatului general în cauza C-335/17
Valcheva/Babanarakis

Avocatul general Szpunar propune Curții să statueze că dreptul de vizită în materie de răspundere parentală include dreptul de vizită al bunicilor

Dreptul Uniunii prevede o normă de competență unică și uniformă care este cea a autorităților din statul membru al reședinței obișnuite a copilului

Doamna Neli Valcheva, cetățean bulgar, este bunica maternă a unui copil minor născut în anul 2002. De la desfacerea căsătoriei părinților săi, copilul locuiește în mod obișnuit în Grecia împreună cu tatăl său, cetățean grec. Bunica sa dorește să obțină un drept de vizită. Considerând că îi este imposibil să mențină un contact de calitate cu nepotul ei și solicitând fără succes sprijinul autorităților elene, aceasta a recurs la justiția bulgară pentru a se stabili modalitățile de exercitare a dreptului de vizită între ea și nepotul său. Ea a solicitat să îl vadă în mod regulat un week-end în fiecare lună și să îl primească la ea de două ori pe an, timp de două sau de trei săptămâni pe perioada vacanțelor sale. Cererea a fost respinsă în primă instanță și în apel de instanțele bulgare pentru lipsă de competență pentru motivul că un regulament al Uniunii (Regulamentul Bruxelles IIa)¹ prevede competența instanțelor din statul membru în care copilul își are reședința obișnuită (în speță, este vorba despre instanțele elene).

Sesizată în ultimă instanță, Varhoven kasatsionen sad (Curtea Supremă de Casație, Bulgaria) consideră că pentru a stabili instanța competentă, este esențial să se cunoască dacă Regulamentul Bruxelles IIa se aplică sau nu se aplică dreptului de vizită al bunicilor.

În concluziile prezentate astăzi, avocatul general Maciej Szpunar amintește mai întâi importanța fundamentală pe care Regulamentul Bruxelles IIa o acordă principiului prevalenței interesului superior al copilului care trebuie să ghideze analiza sa în prezenta cauză.

Avocatul general arată în continuare că, în cazul în care cererile referitoare la dreptul de vizită al altor persoane decât părinții ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului Bruxelles IIa, competența judiciară pentru aceste cereri ar fi stabilită de norme naționale nearmonizate. Riscul de a deferi litigiul unei instanțe cu care copilul nu are o legătură strânsă, precum și riscul unor proceduri paralele, precum și al unor decizii incompatibile ar crește, ceea ce ar fi contrar obiectivului Regulamentului Bruxelles IIa, care urmărește să stabilească norme de competență uniforme care respectă principiul proximității în procedurile judiciare.

Avocatul general analizează de asemenea instrumentele internaționale aplicabile, precum Convenția de la Haga din 1996². Acesta constată că textele menționate rețin o noțiune extinsă a „dreptului de vizită”, coroborând astfel integrarea în viața familială a raporturilor dintre rudele apropiate, care pot avea un rol considerabil.

Avocatul general concluzionează că noțiunea de „drept de vizită” include alte persoane decât părinții, cât timp aceste persoane au legături de familie de drept sau de fapt cu copilul.

¹ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

² Convenția din 19 octombrie 1996, adoptată de Conferința de la Haga, privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea, executarea și cooperarea cu privire la răspunderea părintească și măsurile privind protecția copiilor.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Nancho Nanchev ☎ (+352) 4303 4293